

THESES HISTORICA

- I. Coloniensis Episcopatus origo non prius quam sub S. culi quarti initium quærenda est.
- II. Archiepiscopatus autem praeminentiam Ecclesiæ coloniensi non diu post annum 774. accesside existimamus.
- III. Ex eo, quod in Concilio Francofurtensi anno 794. Hildegaldus Coloniensis ~~taream~~ appelletur *Episcopus*, non bene inferant *Pagi* & alii, Coloniam hoc anno nondum fuisse metropolim Ecclesiasticam.
- IV. Quamvis Colonia anno 745. metropolis declarata, ad eamque S. Bonifaciu jam destinatus fuerit, is tamen in serie Archiepiscoporum nostrorum non est collocandus.
- V. Ad illustrandum cap. I. de Renuntiatione, in 6. vetus Auctor ita Tatur: „Datur autem certum Exemplum de Cyriaco P^o de quo legitur, quod cum Ursula & XI. milibar Virgi tyrizatus est: scribitur enim de ipso, quod sibi quoniam elevatum est, quod esset cum illis Virginibus palman martyrii recepturus. Tunc congregatis clero & Cardinalibus, omnibus invitis: & præcipue Cardinalibus: coram ipsis renuntiavit dignitati & officio. Sed iste Cyriacus in catalogo Romanorum Pontificum non denominatur: quod creditum fuit per cardinales, Iquod non propter devotionem, sed propter oblectamenta virginum Papatum dimisisset“. Non certum exemplum est hoc, sed putidum commentum. Quod mirum est, à S. Antonino in Histor. Parte 3. tit. 23. n. 2. referri, & adhuc à Flaminio Parisio de Resignat. lib. II. qu. 1. n. 14. adoptari potuisse.
- VI. Concilium Agrippinense de anno 346. in quo Euphrates Coloniensis Episcopus depositus fuisse traditur, etiam in hypothesi Sardicense Concilium ad annum 344. retrahente, contra Grandidierum & recentiores Hagiographos Antwerpenses ut commentitium rejicimus.

od Episcopi Regni Lotharingie anno 862. In
granensi sententiam divortii jater Lotharium
ue conjugem Thietbergam pronunciariint, non
judicasse, matrimonii vinculum solvi posse
erum.

III. Assertiones duæ in Cap. Venerabilem. 34. de Electione &
Eredi potestate adstricte; quod jus & potestas eligendi Regem
germanie ab Apostolicâ Sede ad Principes Electores pervenerit,—
illaque Romanum Imperium in personam magnifici Caroli à græ-
cis transtulerit in Germanie. nullum in historiâ fundamentum
habent.

IX. Synodus Romanam, quæ in Canone, Hadrianus 22. Di-
stinct. LXIII. anno 774. celebrata dicitur, ceu fictitiam re-
jicimus.

X. Ita etiam privilegium, quod Leo VIII. Ottoni Imperatori
anno 963. in Canone, in Synodo. 23. Distinct. tit. concessisse
traditur, commentitium est.

XI. Jus coronandi Ottонem I. Germaniae Regem Aquisgrani
anno 936. Archiepiscopus Trevirensis cor Colonensem
male deducebat ex eo, quod Trevirensis Sedes es-
set, & à B. Petro Apostolo fundata.

XII. Ex eo, quod Pipinus Francorum Rex anno 752. à S.
Bonifacio Moguntino in Regem unctus fuerit, ineptè Ma-
rianus Scotus insert, quod ob id, post Papam secundus
Archiepiscopus Moguntinus.

XIII. Si vera sit narratio Lamberti Schaffnaburgensis, Archie-
piscopum Colonensem ad hoc, ut Henricum IV. anno 1054.
Aquisgrani Regem consecraret, vix & ægrè consensum Ar-
chiepiscopi Moguntini impetrâsse, eò quod ad hunc propter Pri-
matum Moguntiæ Sedis; consecratio Regis pertineret; prætentio
Moguntini nullatenus erat fundata.

anno 852. in
ec Letherine
clarint, non
i solvi posse

Eleffione &
figredi Regn
Parvici. —
C. 6. i gra
undamentum

latus 22. D
licitum re

Imperio
concessio

Antiqui
colonie
Salaris

752. 1. S
ineq. 1. M
indus

Archae
anno 1554
genuin
propter Po
risteauio

